

GROW your own tree

Priporočila za razvoj novega profila poklica in njegovo umestitev na sistemsko raven

September 2024

**Sofinancira
Evropska unija**

Project No: 2022-1-SI01-KA210-VET-000084409
Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

1 CONTENT

2	UVOD – ZAKAJ MOTIVATOR ZA SAMOOSKRBO.....	3
3	OPREDELITEV POKLICA: MOTIVATOR ZA SAMOOSKRBO.....	5
4	OPREDELITEV KLJUČNIH KOMPETENC MOTIVATORJA ZA SAMOOSKRBO.....	7
5	POGOJI ZA PRIDOBITEV NAZIVA: MOTIVATOR ZA SAMOOSKRBO.....	9
6	VLOGA IN NALOGE MOTIVATORJA ZA SAMOOSKRBO.....	10
7	INSTITUCIONALNI OKVIR ZA POKLIC MOTIVATORJA ZA SAMOOSKRBO.....	11
8	MERJENJE USPEŠNOSTI MOTIVATORJEV ZA SAMOOSKRBO.....	12
9	PRIZNAVANJE POKLICA NA RAVNI EU.....	14

2 UVOD – ZAKAJ MOTIVATOR ZA SAMOOSKRBO

Svet se sooča z vse bolj perečimi izzivi, ki zahtevajo inovativne in trajnostne rešitve. Pandemija COVID-19, vojna v Ukrajini, naraščajoča inflacija in podnebne spremembe so bistveno spremenili svetovno družbeno, gospodarsko in okoljsko realnost. Ti dogodki so povzročili velike družbene in gospodarske pretrese, zlasti za tiste, ki so že prej živeli na robu družbe - dolgotrajno brezposelne, ljudi z manj priložnostmi in ranljive skupine prebivalstva.

V teh okoliščinah postaja potreba po novih pristopih k socialnemu vključevanju in zaposlovanju, ki obravnavajo tako individualne kot sistemske izzive, vse bolj očitna. Ena od ključnih rešitev je razvoj novega poklicnega profila - motivatorja za samooskrbo. Ta profil se odziva na družbeno potrebo po opolnomočenju posameznikov, da postanejo bolj samooskrbo in odporni na zunanje krize. Z vzpostavitvijo vloge motivatorja za samooskrbo lahko posameznike, ki se soočajo z dolgotrajno brezposelnostjo, spodbudimo k razvoju zelenih veščin, krepitvi socialnih vezi in večji ekonomski neodvisnosti.

Samostojnost ne pomeni le fizične in ekonomske neodvisnosti, temveč vključuje tudi psihosocialno komponento, pri kateri posamezniki pridobijo zaupanje vase, v svoje sposobnosti in sposobnost prispevati k trajnostnim družbenim spremembam. V tem procesu ima ključno vlogo motivator za samooskrbo, ki deluje kot posrednik med ranljivimi skupinami in družbo, spodbuja osebni in poklicni razvoj ter uvaja trajnostne in družbeno odgovorne prakse.

Potreba po tem poklicnem profilu je še posebej očitna v sedanjih razmerah, ko se države in organizacije po vsem svetu zavedajo, da je treba preiti na trajnostno gospodarstvo in spodbujati večjo socialno vključenost. V času, ko se države in organizacije po vsem svetu soočajo s potrebo po preoblikovanju svojih gospodarskih in družbenih sistemov, je profil poklica motivator za samooskrbo zasnovan kot odgovor na potrebo po večji družbeni vključenosti, trajnostnem načinu življenja in razvoju ekonomsko neodvisnih posameznikov. Poklic ni zgolj odziv na krizo, temveč dolgoročna rešitev, ki odgovarja na potrebo družbe po večji odpornosti, solidarnosti in inovativnosti.

Motivatorji za samooskrbo bi lahko imeli ključno vlogo pri povezovanju ranljivih posameznikov z različnimi sektorji, kot so kmetijstvo, varstvo okolja, socialne storitve in izobraževanje. Njihova glavna naloga bi bila podpirati dolgotrajno brezposelne pri razvoju trajnostnih in samooskrbnih praks, hkrati pa bi bili vez med različnimi organizacijami in skupnostmi, ki si prizadevajo za bolj vključujočo in trajnostno prihodnost. Kmetijstvo in podeželje neposredno in posredno vplivata na vsakega državljana. Vplivata na varnost, razpoložljivost in kakovost hrane, ki jo vsi uživamo. Določata kakovost življenjskega in pristočnega prostora. Kot je navedeno v Programu znanj in spretnosti za Evropo za trajnostno konkurenčnost, socialno pravičnost in odpornost (2020), obstaja „potreba po pridobivanju novih znanj in spretnosti ter prehodu na nova delovna mesta v drugem gospodarskem sektorju. Več jih bo moralo nadgraditi znanje in spretnosti, da bi ohranili delovno mesto v novem delovnem okolju.“ Zato moramo biti pripravljeni na osnovne življenjske dobrine gledati z drugačnega zornega kota. Vrniti se moramo k naravi. V več državah EU obstaja potreba po razvoju novega poklica/delovnega profila, katerega glavna naloga bi bila motivirati dolgotrajno brezposelne za novo življenjsko vlogo, da bi lahko ohranili dostojno raven blaginje. Treba jih je usposobiti za večjo prehransko neodvisnost v primeru poglobljanja krize.

Smernice, ki jih predstavljamo, so oblikovane kot izhodišče za razvoj in oblikovanje poklicnega profila motivatorja za samooskrbo. Namen teh smernic je opredeliti ključne kompetence, naloge in institucionalni okvir, v katerem lahko ta poklic prispeva k preoblikovanju sedanjega sistema zaposlovanja in socialne vključenosti ter se tako odzove na izzive današnjega sveta.

3 OPREDELITEV POKLICA: MOTIVATOR ZA SAMOOSKRBO

Naziv poklica

Motivator za samooskrbo

Opis poklica

Motivator za samooskrbo je strokovnjak, ki deluje na stičišču socialne vključenosti, trajnostnega razvoja in osebnega opolnomočenja. Njegova glavna naloga je spodbujati posameznike, zlasti tiste, ki so bili dlje časa brezposelni, da razvijejo spretnosti in znanja, ki jim omogočajo večjo neodvisnost in socialno vključenost. Ključne spretnosti, ki jih motivator pomaga spodbujati, vključujejo:

- Samooskrba s hrano: Motivator posameznikom zagotavlja znanje in praktične napotke o tem, kako pridelati lastno hrano, bodisi s projekti majhnih vrtov bodisi s sodelovanjem v urbanih kmetijskih pobudah. To vključuje spodbujanje trajnostnih praks, kot so ekološko vrtnarjenje, permakultura in zmanjševanje količine zavržene hrane.
- Okoljska trajnost: Motivator spodbuja okoljsko ozaveščenost in pomaga posameznikom pridobiti spretnosti, ki prispevajo k zmanjšanju njihovega ekološkega odtisa. To vključuje poučevanje o varčevanju z energijo, obnovljivih virih energije, kompostiranju, recikliranju in prilagajanju življenjskega sloga, da se uskladi s trajnostnimi cilji.
- Finančna pismenost: Motivator pomaga posameznikom izboljšati razumevanje osebnih financ, vključno z oblikovanjem proračuna, varčevanjem, zmanjševanjem dolga in pametnim vlaganjem. To spodbuja finančno neodvisnost in dolgoročno ekonomsko varnost.
- Zdravje in dobro počutje: Motivator spodbuja posameznike k bolj zdravemu življenjskemu slogu, vključno z osnovnim znanjem o prehrani, telesni dejavnosti, duševnem zdravju in preprečevanju bolezni. S poudarkom na zdravju motivator spodbuja posameznike, da prevzamejo večjo odgovornost za svoje telesno in duševno počutje.

Poleg teh spretnosti je motivator za samooskrbo tudi most med posamezniki in različnimi organizacijami ter podpornimi viri, vključno s centri za zaposlovanje, nevladnimi organizacijami, izobraževalnimi ustanovami in lokalnimi skupnostmi. Njegova vloga je pomagati posameznikom pri dostopu do teh virov in jim omogočiti učinkovito vključevanje v družbeno in gospodarsko življenje. Motivator ni le svetovalec, temveč tudi mentor in spodbujevalec, ki posameznikom pomaga pri uresničitvi njihovih potencialov za samostojnost in polno vključenost v družbo.

Koga bi motivator za samooskrbo podpiral

Poklic motivatorja za samooskrbo je posebej zasnovan za delo z ranljivimi posamezniki, ki se soočajo s socialno in ekonomsko izključenostjo. Ciljne skupine vključujejo:

- Dolgotrajno brezposelne osebe: posamezniki, ki so bili dlje časa brez dela in se soočajo z izzivi pri ponovnem vstopu na trg dela. Motivator jim pomaga razviti spretnosti, ki povečujejo njihovo zaposljivost, hkrati pa spodbuja njihovo neodvisnost in socialno vključenost.
- Osebe z manj priložnostmi: Sem spadajo mladi, ki niso vključeni v izobraževanje, zaposlitev ali usposabljanje (NEET), migranti, posamezniki iz ekonomsko prikrajšanih okolij, starejši, invalidi in vsi, ki se soočajo s socialno in ekonomsko izključenostjo. Motivator tem skupinam zagotavlja podporo pri iskanju poti iz revščine, brezposelnosti in socialne izolacije.
- Skupnosti v stiski: Motivator lahko deluje tudi na ravni skupnosti in spodbuja sodelovanje med posamezniki in skupinami, ki si prizadevajo postati bolj neodvisni, trajnostno usmerjeni in socialno povezani.

4 OPREDELITEV KLJUČNIH KOMPETENC MOTIVATORJA ZA SAMOOSKRBO

Zelene veščine: Znanje o osnovah samooskrbe (ekološko kmetovanje, energetska učinkovitost, trajnostno upravljanje virov).

Zelene veščine so temelj poklicnega profila motivatorja za samooskrbo. Motivator mora imeti znanje in izkušnje na področju ekološkega kmetovanja, energetske učinkovitosti, trajnostnega upravljanja virov in drugih praks, ki zmanjšujejo ekološki vpliv. Njihovo delo vključuje izobraževanje posameznikov o osnovah samooskrbe, kot so pridelava lastne hrane, varčevanje z energijo in vodo, recikliranje in trajnostna raba naravnih virov. Z deljenjem znanja o zelenih veščinah motivator spodbuja posameznike, da zmanjšajo svojo odvisnost od zunanjih virov ter postanejo bolj neodvisni in okoljsko odgovorni.

Komunikacijske spretnosti: Jasna, empatična in učinkovita komunikacija

Uspešni motivator za samooskrbo mora imeti dobre komunikacijske sposobnosti. Pomembna je jasna in empatična komunikacija ter vzpostavljanje zaupanja s posamezniki, ki so pogosto socialno izolirani ali skeptični do pomoči. Motivator mora svoj slog komuniciranja prilagoditi različnim ciljnim skupinam (mladi, migranti, dolgotrajno brezposelni), hkrati pa mora učinkovito posredovati informacije in navodila. Aktivno poslušanje, sposobnost razumevanja čustev in potreb ter spodbujanje odprtega dialoga so bistvenega pomena za uspeh pri delu z ranljivimi skupinami.

Motivacijske veščine: Ustvarjanje spodbudnega okolja in uporaba individualnega pristopa

Motivator za samooskrbo mora imeti dobre motivacijske sposobnosti, saj je njegovo delo osredotočeno na spodbujanje posameznikov, da se aktivno vključijo v procese samooskrbe in socialnega vključevanja. Motivator mora ustvariti okolje, v katerem se ljudje počutijo varne, cenjene in podprte, da se lahko odprejo spremembam. Motivator uporablja individualni pristop, prilagojen potrebam vsake osebe, saj se zaveda, da ima vsakdo različne izkušnje, cilje in izzive. S pozitivnim odnosom in konstruktivnim pristopom motivator pomaga posameznikom pri krepitvi samozavesti, motivacije in samoiniciativnosti za dolgoročne spremembe.

Družbena odgovornost: Spodbujanje sodelovanja skupnosti ter odgovornega upravljanja naravnih in družbenih virov

Motivator za samooskrbo ne deluje le na ravni posameznika, temveč tudi v skupnostih. Njihova vloga je spodbujati družbeno odgovornost in ozaveščati o pomenu delovanja skupnosti. Motivator pomaga posameznikom prepoznati vrednost sodelovanja pri skupnih projektih, kot so lokalne pobude za trajnostni razvoj ali programi skupnostnega kmetovanja. Hkrati spodbujajo odgovorno ravnanje z naravnimi in družbenimi viri, kot sta voda in energija, ter dejavno sodelovanje v skupnosti, kar prispeva k socialni koheziji in zmanjšuje socialno izključenost.

Organizacijske spretnosti: Sposobnost načrtovanja in izvajanja programov za socialno vključenost in trajnost

Motivator za samooskrbo mora biti sposoben načrtovati, voditi in izvajati različne projekte, ki spodbujajo socialno vključenost in trajnost. To vključuje oblikovanje projektnih načrtov, usklajevanje z različnimi partnerji in viri, spremljanje napredka ter prilagajanje strategij glede na potrebe posameznikov in skupnosti. Uspešno vodenje projektov zahteva dobre organizacijske sposobnosti, sposobnost reševanja problemov, usklajevanje različnih interesov in učinkovito komunikacijo z vsemi vpletenimi stranmi. Cilj je razviti in izvajati programe, ki dolgoročno prispevajo k samozadostnosti, zaposljivosti in trajnostnemu življenju ciljne skupine.

5 POGOJI ZA PRIDOBITEV NAZIVA: MOTIVATOR ZA SAMOOSKRBO

Formalno izobraževanje

Formalna izobrazba ni strog pogoj za opravljanje vloge motivatorja za samooskrbo. Poudarek je na praktičnih izkušnjah, kar pomeni, da imajo prednost kandidati, ki so že sodelovali v družbeno angažiranih projektih ali delovali na področju socialnega vključevanja, trajnosti ali motivacijskega dela. Takšna naravnost poklica omogoča dostop tudi posameznikom, ki so v preteklosti pridobili znanje in veščine prek neformalnih poti, kot so prostovoljstvo, mentorstvo ali lokalni projekti.

Priznavanje neformalnega znanja

Poleg formalnega izobraževanja je pri poklicu motivatorja za samooskrbo velik poudarek na priznavanju znanja in izkušenj, pridobljenih na neformalen način. Programi certificiranja, ki temeljijo na ocenjevanju predhodnih izkušenj, omogočajo priznavanje kompetenc na področju socialnega vključevanja, motivacijskega dela in ekoloških praks. To pomeni, da se lahko posameznikom, ki so pridobili ustrezno znanje in izkušnje z delom v lokalnih skupnostih, projektih ali osebnim udejstvovanjem, to formalno prizna, s čimer so izpolnjeni pogoji za dostop do poklica.

Usposabljanje

Kandidati za vlogo motivatorja za samooskrbo morajo opraviti dodatno usposabljanje, da pridobijo posebna znanja, potrebna za ta poklic. Ti programi usposabljanja vključujejo razvoj motivacijskih veščin, mentorstva, učinkovite komunikacije ter znanja o praksah samooskrbe in trajnosti. Programi usposabljanja naj bi bili zasnovani tako, da kandidati pridobijo celovit nabor spretnosti, potrebnih za učinkovito delo z ranljivimi posamezniki in skupinami. Cilj teh usposabljanj je zagotoviti, da motivatorji za samooskrbo ne razumejo le teoretičnih temeljev motivacijskega in socialnega dela, temveč razvijejo tudi praktične spretnosti za delo na terenu.

6 VLOGA IN NALOGE MOTIVATORJA ZA SAMOOSKRBO

Svetovanje in mentorstvo

Ena izmed ključnih vlog motivatorja za samooskrbo je nudenje svetovanja in mentorstva posameznikom, še posebej tistim iz ranljivih skupin, kot so dolgotrajno brezposelni, mladi, migranti in ljudje iz socialno šibkejših okolij. Motivator spodbuja in podpira posameznike pri razvoju osebnih in strokovnih ciljev, ki jih usmerjajo k večji samooskrbi, samostojnosti in socialni vključenosti. Svetovanje se osredotoča na prepoznavanje posameznikovih močnih točk, potreb in želja, ter razvijanje strategij za izboljšanje kakovosti njihovega življenja. Mentorstvo vključuje redne sestanke, individualno podporo in vodenje skozi proces učenja, kjer motivator posameznikom pomaga premagovati ovire, graditi samozavest in ohranjati motivacijo za doseganje dolgoročnih ciljev.

Organizacija delavnic in izobraževalnih programov

Motivator za samooskrbo ima tudi pomembno nalogo pri organizaciji in izvedbi delavnic ter izobraževalnih programov, katerih cilj je spodbujati razvoj zelenih veščin in trajnostnega načina življenja. Ti programi vključujejo teme, kot so ekološko kmetijstvo, energetska varčnost, trajnostno ravnanje z viri ter osnovne veščine samooskrbe, kot je pridelava hrane. Poleg tega motivator v sklopu izobraževalnih programov spodbuja socialno vključenost, kar pomeni, da udeležencem omogoča učenje v skupinah, kjer si izmenjujejo izkušnje, sodelujejo pri skupnih projektih in gradijo mreže podpore. Programi so praktično usmerjeni in prilagojeni potrebam ciljnih skupin, da bi posamezniki pridobili neposredno uporabna znanja in veščine za vsakdanje življenje.

Sodelovanje z različnimi organizacijami

Motivator za samooskrbo deluje kot povezovalec med posamezniki in različnimi organizacijami, ki lahko prispevajo k socialni in ekonomski vključenosti dolgotrajno brezposelnih in drugih ranljivih skupin. Povezuje se z izobraževalnimi institucijami, nevladnimi organizacijami, zaposlitvenimi centri, zasebnimi podjetji ter javnimi službami, da bi zagotovil podporo za posameznike pri njihovem vključevanju na trg dela in v širšo družbo. Njegova naloga je ustvariti mrežo sodelovanja, v kateri lahko različni deležniki prispevajo k razvoju programov za izboljšanje življenjskih pogojev, povečanje zaposlitvenih možnosti ter krepitev socialne vključenosti. Motivator koordinira aktivnosti, komunicira z deležniki in skrbi za trajnostno podporo programom, ki pripomorejo k reševanju socialnih in okoljskih izzivov, s katerimi se soočajo ranljive skupine.

7 INSTITUCIONALNI OKVIR ZA POKLIC MOTIVATORJA ZA SAMOOSKRBO

Vključevanje različnih institucij

Za uspešno delovanje motivatorja za samooskrbo je ključna vključitev širokega spektra institucij, ki igrajo pomembno vlogo pri spodbujanju socialne vključenosti in trajnostnega razvoja. Veterinarske organizacije, nevladne organizacije, kmetijske organizacije, izobraževalne ustanove, zaposlitveni centri ter druge organizacije bi morale prepoznati pomen tega poklicnega profila. Njihovo sodelovanje bi omogočilo boljšo podporo ranljivim skupinam, zlasti dolgotrajno brezposelnim, pri pridobivanju praktičnih znanj za samooskrbo in trajnostne prakse. Institucije iz različnih sektorjev bi morale sodelovati pri oblikovanju in izvajanju programov, ki vključujejo zeleno usmerjene dejavnosti, s čimer bi krepili zaposlitvene možnosti in hkrati zmanjšali socialno izključenost.

Veterinarske organizacije lahko na primer prispevajo z vključevanjem znanj o trajnostnem kmetovanju in oskrbi živali, kmetijske organizacije pa lahko nudijo podporo pri izvajanju praktičnih usposabljanj za pridelavo hrane in ekološke prakse. Nevladne organizacije bi morale sodelovati pri motivacijskih dejavnostih, izobraževalne ustanove pa pri oblikovanju vsebin za usposabljanje. Zaposlitveni centri bi prav tako imeli pomembno vlogo pri iskanju priložnosti za zaposlitev in svetovanju pri integraciji dolgotrajno brezposelnih na trg dela.

Sodelovanje z oblikovalci politik

Da bi poklic motivatorja za samooskrbo postal trajnostno prepoznan in vključen v širši družbeni in ekonomski okvir, je potrebno tesno sodelovanje z oblikovalci politik na lokalni, regionalni in nacionalni ravni. Vzpostavitev dialoga z oblikovalci politik je ključnega pomena za zagotovitev, da ta poklicni profil dobi formalno priznanje v sistemih zaposlovanja, izobraževanja in socialnih politik.

Sodelovanje z oblikovalci politik vključuje tudi vplivanje na zakonodajo in strategije, ki podpirajo razvoj trajnostnega gospodarstva, socialne vključenosti in zaposlitve ranljivih skupin. Vključitev motivatorja za samooskrbo v uradne programe socialnega vključevanja bi lahko prispevala k zmanjšanju brezposelnosti in povečanju trajnostnega življenjskega sloga. Poleg tega bi bilo pomembno oblikovati finančne spodbude in podporne mehanizme, ki bi omogočili širšo implementacijo te vloge v različnih okoljih in sektorjih.

8 MERJENJE USPEŠNOSTI MOTIVATORJEV ZA SAMOOSKRBO

Merjenje uspešnosti motivatorja za samooskrbo je ključnega pomena za zagotavljanje kakovosti in učinkovitosti programov, ki spodbujajo samooskrbo, trajnost in socialno vključenost. Dobro opredeljeni in sledljivi kazalniki omogočajo transparentnost in izboljšanje prakse na podlagi dejanskih rezultatov, hkrati pa zagotavljajo, da motivator uspešno prispeva k izboljšanju življenjskih pogojev ranljivih skupin.

Indikatorji uspešnosti

Merjenje uspešnosti poklica motivatorja za samooskrbo temelji na natančno opredeljenih kazalnikih, ki omogočajo oceno učinkov njegovega dela na posameznike in skupnost. Ključni indikatorji vključujejo:

Povečanje števila dolgotrajno brezposelnih, ki se vključijo v programe samooskrbe

Prvi kazalnik uspešnosti je število dolgotrajno brezposelnih oseb, ki se vključijo v programe, usmerjene v samooskrbo in trajnostni razvoj. Motivatorjeva sposobnost, da pritegne in motivira posameznike iz ranljivih skupin, je ključna za uspeh teh programov. Sledenje rasti števila udeležencev omogoča oceno, kako učinkovito motivator dosega ciljno skupino in spodbuja njihovo sodelovanje. V tem okviru se meri tudi stopnja rednega udeleževanja v programih ter trajnost sodelovanja skozi čas.

Izboljšanje socialnega in ekonomskega položaja udeležencev

Naslednji pomemben indikator je merjenje sprememb v socialnem in ekonomskem položaju udeležencev po vključitvi v programe samooskrbe. Merjenje vključuje parametre, kot so povečanje prihodkov, zmanjšanje odvisnosti od socialnih transferjev, povečanje stopnje zaposlitve ali samozaposlitve ter izboljšanje kakovosti življenja. Poleg ekonomskih kazalnikov se meri tudi napredek na socialnem področju, kot so povečana vključenost v skupnost, večja samostojnost in izboljšanje samozavesti posameznikov.

Uspešnost povezovanja z različnimi institucijami

Motivator za samooskrbo mora vzpostaviti mrežo sodelovanja med različnimi institucijami, kot so izobraževalne ustanove, nevladne organizacije, kmetijske organizacije, veterinarske službe, zaposlitveni centri in javne ustanove. Uspešnost njegovega dela je v veliki meri odvisna od tega, kako učinkovito se vzpostavi in vzdržuje to sodelovanje. Kazalniki vključujejo število sklenjenih partnerstev, raven sodelovanja ter uspešnost skupnih projektov in programov. Ključno je, da te institucije aktivno prispevajo k izvajanju programov in da sodelovanje vodi v konkretne rezultate, kot so nove priložnosti za zaposlovanje, dostop do izobraževalnih vsebin in praktičnih izkušenj.

Napredek pri priznavanju neformalnih znanj in izkušenj

Pomemben kazalnik uspešnosti motivatorja za samooskrbo je tudi napredek na področju priznavanja neformalno pridobljenih znanj in izkušenj udeležencev. Ta kazalnik vključuje število posameznikov, ki so uspešno pridobili certifikate ali druga priznanja na podlagi svojih izkušenj in znanj, pridobljenih skozi neformalno učenje. Meri se tudi vključenost udeležencev v certificirane programe ter uspeh pri prepoznavanju in vrednotenju njihovega predhodnega

dela in veščin. To je pomembno za izboljšanje zaposlitvenih možnosti in povečanje socialne mobilnosti udeležencev.

Metodologija merjenja uspešnosti

Za merjenje teh indikatorjev se uporablja kombinacija kvalitativnih in kvantitativnih metod. Kvantitativni podatki vključujejo statistike o udeležbi, napredku in socialno-ekonomskih kazalnikih udeležencev, medtem ko kvalitativni podatki temeljijo na anketah, intervjujih in ocenah mentorjev ter sodelujočih institucij. Ocene uspešnosti se izvajajo periodično, da se omogoči sprotna prilagoditev programov in metod dela motivatorja za samooskrbo.

9 PRIZNAVANJE POKLICA NA RAVNI EU

Priznavanje poklica motivatorja za samooskrbo na ravni EU vključuje uskladitev z evropskimi cilji zelenega prehoda in socialne vključenosti, razvoj skupnega okvira za priznavanje in certificiranje ter sodelovanje z oblikovalci politik in zainteresiranimi stranmi. S prispevanjem k okoljskim in socialnim ciljem EU poklic podpira trajnostni razvoj in krepi vključevanje prikrajšanih posameznikov po vsej Evropi. Zagotavlja smernice za vključevanje dolgotrajno brezposelnih oseb na trg dela.

Ključni vidiki tega priznavanja vključujejo:

Cilji zelenega prehoda

Zeleni prehod EU si prizadeva ustvariti trajnostno gospodarstvo, ki zmanjšuje vpliv na okolje in spodbuja ekološko ravnovesje. Poklic motivatorja za samooskrbo je v skladu s tem ciljem skozi:

- Podpora evropskemu zelenemu dogovoru: Evropski zeleni dogovor je obsežen načrt, katerega cilj je do leta 2050 narediti Evropo prvo podnebno nevtravno celino. Motivator za samooskrbo ima ključno vlogo pri podpori tega prehoda, saj spodbuja zelene veščine, trajnostne življenjske prakse in samooskrbo med posamezniki. Ta vloga prispeva k pomembnim ciljem, kot so zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, izboljšanje učinkovitosti rabe virov in spodbujanje trajnostnega kmetovanja.
- Spodbujanje ekoloških in trajnostnih praks: Motivatorji sodelujejo pri izobraževanju posameznikov o trajnostnem kmetijstvu, varčevanju z energijo in upravljanju z viri. Njihovo delo podpira cilje EU glede zmanjševanja ogljičnega odtisa in spodbujanja okoljske odgovornosti, ki so osrednji del zelenega dogovora.
- Integracija z zelenimi politikami EU: Poklic motivatorja naj bo integriran v politike EU in programe financiranja, ki podpirajo okoljsko trajnost. To vključuje usklajevanje z iniciativami, kot je Obzorje Evropa, ki financira raziskave in inovacije na področju zelenih tehnologij, ter program LIFE, ki podpira projekte za okoljsko in podnebno ukrepanje.

Cilji socialne vključenosti

EU poudarja, da je socialna vključenost ključni vidik njenega političnega okvira, saj si prizadeva vsem posameznikom, zlasti tistim iz prikrajšanih okolij, zagotoviti enake možnosti za sodelovanje v gospodarskem, družbenem in kulturnem življenju. Motivator za samooskrbo prispeva k tem ciljem z:

- Usklajevanjem s strategijo EU za socialno vključenost: Strategija EU za socialno vključenost se osredotoča na boj proti revščini in socialni izključenosti ter spodbujanje enakih možnosti za vse. Vloga motivatorja za samooskrbo je bistvena za to strategijo, saj zagotavlja podporo dolgotrajno brezposelnim posameznikom, migrantom in osebam iz prikrajšanih okolij ter jim pomaga pridobiti spretnosti, potrebne za socialno vključevanje in gospodarsko udeležbo.
- Izvajanje evropskega stebra socialnih pravic: Ta okvir določa ključna načela in pravice, ki podpirajo poštene delovne pogoje, socialno zaščito in enake možnosti. Poklic je usklajen s temi načeli, saj posameznikom nudi prilagojeno podporo, izboljšuje njihovo zaposljivost in zagotavlja dostop do socialnih in ekonomskih priložnosti.

- Prispevek k strategiji EU za vključevanje ljudi z manj priložnostmi: Cilj te strategije je izboljšati dostop do izobraževanja, usposabljanja in zaposlovanja za tiste, ki jim grozi izključenost. Motivatorji za samooskrbo to podpirajo tako, da posameznikom pomagajo razviti potrebne spretnosti za samooskrbo in vključevanje ter tako odpravljajo ovire za socialno vključenost in prispevajo k splošnim ciljem strategije.

Priznanje in certificiranje

Za uradno priznanje poklica v EU je potrebnih več korakov:

- Razvoj skupnega okvira: Vzpostavitev evropskega okvira za poklic motivatorja za samooskrbo, ki opisuje ključne kompetence, kvalifikacije in standarde. Ta okvir bi olajšal priznavanje poklica v različnih državah članicah EU ter zagotovil doslednost pri usposabljanju in certificiranju.
- Certificiranje in akreditacija: Izvedba postopka certificiranja, ki priznava kompetence in dosežke motivatorjev za samooskrbo. Ta postopek bi moral biti usklajen z evropskimi standardi in po možnosti podprt z ustreznimi programi, ki jih financira EU in zagotavljajo sredstva za certificiranje in strokovni razvoj.
- Vključevanje v sisteme EU za zaposlovanje in usposabljanje: Vključitev poklica motivatorja za samooskrbo v sisteme EU za zaposlovanje in usposabljanje, kot sta evropsko ogrodje kvalifikacij (EQF) in evropski kreditni sistem za poklicno izobraževanje in usposabljanje (ECVET). Ta integracija bi olajšala priznavanje kvalifikacij ter mobilnost in poklicni razvoj v državah članicah.

Zagovorništvo politike in sodelovanje z zainteresiranimi stranmi

- Sodelovanje z institucijami EU: Pomembno je aktivno sodelovanje z evropskimi institucijami, kot sta Evropska komisija in Evropski parlament, ter zagovarjanje priznavanja in podpora poklicu motivatorja za samooskrbo. To vključuje sodelovanje na posvetovanjih, prispevanje k razpravam o politikah in sodelovanje pri ustreznih iniciativah EU.
- Sodelovanje z nacionalnimi organi: Treba je sodelovati z nacionalnimi vladami, da bi vključili poklic motivatorja za samooskrbo v nacionalne politike in programe. To sodelovanje pomaga zagotoviti, da je poklic priznan in podprt tako na ravni EU kot tudi na nacionalni ravni.